

РЕШЕНИЕ

№ 778

гр. София, 08.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав, в
публично заседание на 08.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **1736** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба вх.№ РПН17-ГР94-3350-/73/06.02.24г/л.73/, допълнена с жалба без номер и дата/л.6/, двете от З. Н. З. от [населено място] против Заповед № РПН23-РД09-76/10.08.23г на Кмета на район „Панчарево“-СО.

В жалбата се сочи, че Заповедта е нищожна/издадена от некомпетентен орган/ или в условията на евентуалност е незаконосъобразна/проц. и мат.незаконосъобразна/, като се моли за отмяната ѝ. Заповедта е издадена при неустановени и неверни факти, като е налице висящо дело по обжалване на ПУП, което се явява преюдициално. До решаване с краен съдебен акт на спора относно ПУП не следва да се издава Заповед като обжалваната. Оспорва се датата на издаване на Заповедта, като се твърди, че към датата на издаването Кмет на района е била Е.А., а не Н.Г.. Обж. Заповед е връчена на 23.01.24г, като прокарването на временен път през имота на жалбоподателя/ПИ.111/, би възпрепятствало упражняването на правата му върху имота му в пълен обем. Неотносими са установяванията на органа, че жалбоподателят е завладял неправомерно част от улица. Два строежа в имота на жалбоподателя/прогледна ограда и склад с гараж/, са изградени със строителни книжа и не са в отклонение от рег.план. На място съществуващият тупик е останал с ширина само 1 метър, едва след като в съседния ПИ/през улица/, през 2007-2008г е изградена разрешената нова ограда/на място, различно от премахнатата стара ограда и при установена подправка на документи/. В случая временният път ще засегне законно изградени постройки в имота на жалбоподателя, като правата му са засегнати в по-голяма степен от най-необходимото и изобщо не е изследвано дали съществуват други варианти за трасе

на пътя. Органът е следвало да откаже издаването на Заповедта, тъй като правните й последици противоречат на целта на закона. В уточняваща жалба се сочи, че Заповедта е връчена на 26.01.24г/л.77/. В съд. заседания жалбоподателят се явява лично и се представлява от адв.И., адв.Ц., адв.Д., като поддържа жалбата за незаконосъобразност и не поддържа жалбата за нищожност на Заповедта/л.178гръб/, претендира разноски, оспорва като прекомерен адв.хonorар на проц.представител на Е.И.. В писмени бележки се допълва, че: до края на устните състезания няма издадена Заповед от компетентен орган за премахване на незаконни строежи- прогледна ограда и склад с гараж; СТЕ доказва, че двата строежа са изградени според строителните си книжа и съгл. РП61г, като съществуват други варианти за временен път/който да не засягат постройките/; Заповедта не е съобразена с действащия ПУП/той е оспорен/, като за законността на двата строежа са без значение последвалите нови ПУП; проблемът е изцяло поради навлизането на оградата на съседния имот - в тупика; нарушен е чл.190 ал.3 от ЗУТ, като временният път засяга законни постройки/въведени в експлоатация през 1994г/.

Ответникът Кмет на район „Панчарево“-СО не се явява или представлява в съд. заседания. Депозирани са писмени становища от него и от юрк.Д., видно от които: жалбата е допустима, но неоснователна; Заповедта е издадена в изпълнение на Решение № 7670/17.12.18г на АССГ, в сила от 05.03.20г; Заповедта отговаря на изискванията за законосъобразност по чл.146 от АПК; налице е стесняване на [улица], поради което е иницирано производство по чл.196 от ЗУТ/за да се установи кои обекти, водещи до стесняване на улицата, да се премахнат/; видно от указанията на ВАС- улицата е с ширина под 1 метър, тъй като в годините са издавани Разрешения за строеж, но строежите са реализирани в отклонение от тях, поради което следва да се иницират производства по чл.225а от ЗУТ за премахване на незаконни строежи; Заповедта е връчена на жалбоподателя на 26.01.24г /след неуспешни връчвания на 13.09.23г и на 06.11.23г- писмата се връщат като непотърсени/; до края на устните състезания- в процедура по чл.196 от ЗУТ е съставен КП на 05.04.22г относно строежите на жалбоподателя, като процедурата не е продължила и няма издадена Заповед; предприета е нова процедура по чл. 195 ал.5 от ЗУТ, за което са съставени КП от 12.09.23г и от 05.02.24г, но няма издадена Заповед за премахване на строежите на жалбоподателя; няма образувани от нито един орган -адм.производства по реда на чл.225а, респ. по чл.225 от ЗУТ за премахване на строежите на жалбоподателя; ПУП21г не е обжалван относно процесните имоти/обжалван е за други/, като за тях е влязъл в сила; уличната регулация по РП61г не е приложена към 1966г, когато са издадените строителните книжа на строежите на жалбоподателя; отразените в КKKP строежи на жалбоподателя не съответстват на РП61г.

Заинтересованата страна Н. А. К. се явява лично, не се представлява, като не може да изрази становище по жалбата и предоставя на Съда решаването на спора.

Заинтересованата страна Е. К. И. се явява лично и се представлява от адв.С., като оспорва жалбата като неоснователна и недоказана и моли за отхвърлянето ѝ, претендира разноски. В писмени бележки се допъл

си къща; оспорва се възражението на жалбоподателя за прекомерност на адв.хonorар като се сочи, че за всяко заседание след второто също се дължи 250лв honorар.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, пред надлежния съд, от лице с активна проц.легитимация, срещу инд.адм.акт по см. на ЗУТ, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът установи от фактическа страна следното, относимо към настоящия спор:

I / Жалбоподателят е собственик на ПИ № 37914.6843.111 по КKKP10г на [населено място], с площ 1081кв.м, съгл. нот.акт № 108/56г и удостоверение за наследници на В.З..Със Строителен протокол № 25/06.10.66г е позволено строителство на ограда в парцел ХХ-1022, кв.15, ул. „6-ти септември“ №14, [населено място]. С РС № 7550/23.09.93г се узаконява строеж „склад и гараж“ в имота, като е издаден Протокол № 45/02.11.93г за определяне на строителна линия и ниво. По жалба на съседката И.А. от 27.06.94г/л.38/, собственица на парцел ХI-175,413, е извършена проверка на строежите на жалбоподателя от УАГ-СО/дали навлизат в улицата/, като е установено от УАГ-СО на 28.11.94г/л.40/, че: 1/ с Акт № 2/02.03.94г е установено строителство в отклонение от строителните книжа/за склад и гараж/, като е приложен чл.169 от ЗТСУ, на осн. чл. 162 от ЗТСУ е допуснато узаконяване на отклоненията, с Предписание № 2/02.03.94г е наредено нарушителят да изготви проект за узаконяване на отклоненията; 2/ на 07.04.94г е одобрен проект „Заснемане за узаконяване“ на „гараж със склад“, като е издадено ново РС № 7568/07.04.94г /л.218, л.321,л.357/; 3/ при измерване на място служителите на НАГ са установили, че няма нарушение на дадената строителна линия на гаража/дадена на ул.рег.линия съгл. узаконяването от 1994г/, ширината на улицата-тупик е 3.5метра /по РП61г, реализирана/, като отстоянието между гаража и жилищната сграда на А. е над 10м; установено е навлизане на съществуващата ограда на жалбоподателя - в уличното платно, като е разпоредено от УАГ-СО на район „Панчарево“- оградата на жалбоподателя да бъде преместена по рег.линия. Видно от Писмо от 08.03.13г на ДНСК до НАГ и района/л.89/- с КП от 11.09.12г/л.98/ районът установява, че гаражът навлиза с 2 метра в улицата, като на 24.09.12г е изпратил преписката на РНСК-за премахване по реда на чл.225 ал.2 от ЗУТ.На 08.03.13г ДНСК уведомява района, че считано от 26.11.12г вече той е компетентен за премахването по чл.225а от ЗУТ.

Издадено е РС № 554/27.12.07г на И.А. – за изграждане на плътна ограда по границите на имота й /УПИ ХI-175,413 с площ 873кв.м- л.312/.С Писмо от 31.10.08г Д“КС“-СО уведомява Кмета на район „Панчарево“ /л.43/, че следва да спре строежа на тази ограда, за да се обезпечи функционирането на улиц

з.страни Е.И. и Н.К. до Кмета на район „Панчарево“ –СО, да се издаде заповед по чл.190 от ЗУТ за прокарване на временен път, който да осигури достъп до техните законно изградени сгради.

Мълчаливият отказ на Кмета на района е обжалван от тях, като с Решение № 7670/17.12.18г по д. № 13038/17г на АССГ, потвърдено с Решение № 3456/05.03.20г по д.№ 7547/19г на ВАС-Мълчаливият отказ е отменен и преписката е върната на ответника с указание да издаде заповед по чл.190 от ЗУТ за прокарване на временен път.

III / В изпълнение на Решението на ВАС/от 05.03.20г/, и след като е глобен по реда на чл.304 от АПК с Разпореждане № 761/28.01.22г по д.№ 12406/21г на АССГ/л.145/, ответникът е издал обж. Заповед № РПН23-РД09-76/10.08.23г. Същата е неуспешно връчена на жалбоподателя с обратни разписки от 13.09.23г и на 06.11.23г, връчена му е редовно на 26.01.24г, жалбата до съда е от 06.02.24г. Н.К. не е обжалвала Заповедта.

Със Заповедта е наредено прокарване на временен път с ширина 3.5метра, през части от ПИ.110 на Н.К./24кв.м./ и ПИ.111 на жалбоподателя/60кв.м./, попадащи в [улица]/ул.“23“/, между о.т. 103-105-106-107, точно по трасето на улицата-тупик, предвидена със Заповед № 268/61г/л.325/. Посочено е, че: със Заповед № РД-09-50-734/26.09.14г е дадено разрешение да се изработи проект за изменение на ПУП на територията, като на осн. чл.135 ал.6 от ЗУТ е спряно действието на действащия план; с Решение № 653/14.10.21г на СОС е одобрен ПУП-ИПРЗ, като по него тупикът отново е с ширина 3.5метра/л.451/.

IV / С Писмо от 30.01.24г/л.101/, НАГ е уведомил района, че ПУП21г вече е влязъл в сила относно трите УПИ на страните по делото/не са сред посочените УПИ, за които има дела/. Видно от графиката на ПУП21г/л.108/, [улица]в тази част е със същата ширина като по РП61г-3.5метра/л.143/, но осовите точки са обозначени като 305, 307 и 308. С Решение № 2885/29.01.25г по д.№ 10725/22г на АССГ/водено по жалба на А. относно нейния ПИ.2127 и съседен ПИ.2128, както и относно ул.регулация, вкл. [улица]в отсечката между осовите точки 305, 307 и 308/ - ПУП21г в частта относно тази част от [улица]/о.т. 305-306-307/, т.е. относно тупика, е отменен/Решението на АССГ не е обжалвано в тази част и е влязло в сила-л.454,455/.

V / До края на устните състезания/08.10.25г/- 1/ в процедура по чл.196 от ЗУТ е съставен КП на 05.04.22г/л.144/ относно строежите на жалбоподателя, като процедурата не е продължила и няма издадена Заповед; 2/ предприета е нова процедура по чл. 195 ал.5 от ЗУТ/имало е предходна от 2015г-л.311/, за което са съставени КП от 12.09.23г/л.49/ и от 05.02.24г, но няма издадена Заповед за

уличната регулация на [улица]; действащ план за трите УПИ/на страните по делото/ е ПУП21г, доколкото не е обжалван в тази част и е бил влязъл в сила към датата на обж. Заповед/10.08.23г/; РП61г е приложен за трите УПИ, към момента не е приложен за процесния участък от улицата/тупика/, но е бил приложен за този участък към 1966г/впоследствие улицата е стеснена на терен /данни за това има към 1994г, 2008г, 2012г и 2013г-описани са по-горе/; действащ план за процесния участък от улицата е РП61г/и към датата на Заповедта, и към края на устните състезания/; според узаконяването от 1994г – наличните „гараж и склад“ са изградени на самата ул.рег.линия, а по предходното РС93г са били предвидени за изграждане на 60см. отстояние от нея;

VII / По делото е допусната СТЕ с вещо лице-геодезист Х., която Съдът кредитира в следните части: съществуващият на терен гараж е отразен правилно в КККР10г/т.е. изграден е бил преди 2010г-бел. на Съда/, като не съответства на узаконения през 1994г наличен строеж/който е бил ситуиран на уличната рег.линия/ ; графиката на обж. Заповед съвместява действащата правилна КККР10г и РП61г /действащият план за тупика –бел. на Съда/; по КККР10г наличният гараж е с площ 99 кв.м, а по узаконяването от 1994г е 87кв, тъй като в КККР10г като част от гаража е отразено съществуващо към 2010г стълбище с площ около 12кв.м - то не е узаконено през 1994г и не е съществувало тогава /следователно е строено в периода 1994-2010г, бел. на Съда/, като изпълнява и функцията на подпорна стена за имота на жалбоподателя; спорният участък от [улица]по РП61г и ПУП21г е с еднаква ширина и форма, но по двата плана има разминаване в местоположението на трасето в посока север-юг, защото с ПУП21г е предвидено трасето да не преминава през гаража/както е по РП61г/.

Съдът намира от правна страна следното:

Заповедта е издадена от компетентен орган в кръга на предоставените му по делегация правомощия съгл. Заповед № СОА21-РД09-455/21г на Кмета на СО/л.153/.

Заповедта е в писмена форма и съдържа зад.реквизити по чл.59 ал.2 от АПК, вкл. фактически и правни основания, както и графична част.

Заповедта е издадена без да са допуснати съществени нарушения на проц.правила от страна на ответника, като са спазени чл.26, чл.34-36 от АПК, изяснени са относимите факти и обстоятелства, не е нарушено правото на участие на страните в адм.производство, събрани са нужните доказателства и те са правилно ценени поотделно и в съвкупност.

Заповедта е и мат.законосъобразна по следните съображения:

1/ Всички страни по делото са били страни и по предходното д.№ 13038/17г на АССГ, като Решение № 3456/05.03.20г по д.№ 7547/19г на ВАС има по отношение на тях сила на присъдено нещо.

2/ Обж. Заповед е издадена в точно изпълнение на указанията на ВАС. Видно от мотивите на ВАС: няма постигнато съгласие и следва временен път да се прокара със заповед; имотите на заявителките са лишени от предвид

откаже прокарването на временния път; неприложим е чл.190 ал.3 изр.2 от ЗУТ, тъй като тези строежи попадат върху улицата, поради изграждането им в отклонение от строителните книжа.

3/ Указанията на ВАС са дадени на база фактически установявания на АССГ по д.№ 13038/17г. Съдът в настоящото производство отново провери дали фактите действително обосновават издаването на Заповедта/с обж. съдържание/. Съдът установи, че: Заповедта има графична част, която съдържа правилната КККР10г и трасето по действащ РП61г; РП61г се явява първи, единствен и действащ план за участъка от улицата, тъй като ПУП21г в тази част никога не е влизал в сила/обжалван и отменен е/; от изложените факти по-горе става ясно, че **надлежните органи са констатирали след проверки на място: на 28.11.94г, че оградата на жалбоподателя навлиза в улицата; на 11.09.12г, че гаражът на жалбоподателя навлиза с 2 метра в улицата; на 30.04.08г, че оградата на А. пречи на функционирането на тупика.** Изводът и на настоящият състав е, че въпреки, че **трите строежа са имали издавани строителни книжа, но са достроявани впоследствие или не са били построени според строителните книжа.** Поради което е неприложим чл.190 ал.3 изр.2 от ЗУТ.

Заповедта отговаря и на целта на закона-ЗУТ.

При този изход на спора- изцяло **неоснователна жалба**, на заинтересованата страна Е.И./за която актът е благоприятен и единствена е поискала присъждане на разноски/, се следват разноски съгл. чл. 143 от АПК. Такива са сторени от нея в размер на общо 280лв/а не поисканите 290лв/ депозит за СТЕ и 1500лв договорен и внесен адв.хonorар/за 3 съд.заседания/. Възражението на жалбоподателя за прекомерност на този хonorар е неоснователно, като хonorарът съответства на фактическата и правна сложност на делото, неговата продължителност, обема на осъщественото проц.представителство и броя на заседанията, както и на размера по чл.8 от Наредба №1/04г. На Е.И. се присъждат 1780лв разноски. Ответникът е направил разноски 1300лв - за СТЕ с геодезист, но не ги е претендирал и не се присъждат. Н.К. е направила разноски в размер на 283.34лв, но също не ги е претендирала и не се присъждат.

Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.2 Съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ ОСПОРВАНЕТО по жалба вх.№ РПН17-ГР94-3350-/73/06.02.24г на З. Н. З. от [населено място] против Заповед № РПН23-РД09-76/10.08.23г на Кмета на район „Панчарево“-СО.

ОСЪЖДА З. Н. З. от [населено място] да заплати на Е. К. И. 1780лева/равняващи се

на 910.10евро/- разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14дневен срок от съобщението.

съдия: